

Documents

Figura 1.- La sala Joaquín Acosta
tología, vista desde el extremo

Documents

Codi de referència: F-JRyG. 1049/ Misc 4

Títol / Descripció: Carpetes no numerades [1949-1951]: Còpia informe "Museo Geológico de Colombia" (Museo i laboratoris) per José Royo i Gómez (Encargado del Museo del Serv. Geol. Nacional - Ministerio de Minas i Petroleos). Aquest document mostra còpia de les fotos originals d'una de les sales d'exposició del Museu Geològic (Sala Joaquín Acosta o de Paleontologia) i d'alguns laboratoris destinats a la investigació científica. A la data del document, el Museu Geològic ja tenia una estructura molt consolidada i que satisfieia a Royo, encara que havia sigut obert parcialment al públic al 1947, permetent la realització de visites de particulars i centres educatius amb professors i alumnes. En aquest informe Royo descriu en detall (amb fotografies incloses), i durant 19 folis, la disposició de les sales, de les seves col·leccions, i dels laboratoris i tallers. Acompanya a aquesta descripció una breu ressenya històrica de la geologia colombiana a partir dels científics amb els noms dels quals van ser denominades les diferents sales i algunes col·leccions. A més a més, aquest informe dedica un espai per descriure les activitats i productes propis de cada dependència. La descripció feta per Royo constitueix pràcticament la situació en que Royo va deixar el Museu a la seva partida a Veneçuela.

Data del document: 06/10/1950

Estat de conservació: Dolent

Idioma: Castellà

Notes:

Nom del productor: Royo y Gómez, José

Historia del productor: (Castellò de la Plana, Espanya 1895 - Caracas, Venezuela 1961) José Royo Gómez va ser un dels principals representants a Llatinoamèrica de la "ciència espanyola" de la primera meitat del segle XX. Doctor en Ciències Naturals de la Universitat Central, la vida professional de Royo a Espanya va estar unida especialment al Museo Nacional de Ciencias Naturales de Madrid (MNCN), on va formar part de l'escola de Ignacio Bolívar i d'un dels moments més importants d'aquesta institució interactuant de forma important amb la JAE (de la que va rebre beques d'estudi a l'exterior) i la Real Sociedad de Historia Natural (on va exposar gran part dels seus treballs, realitzar controvèrsies i deixar un legat notable de publicacions). La seva labor a Espanya es va veure parada per la Guerra Civil a principis de 1939. Va ser l'encarregat de traslladar, instal·lar i posar en funcionament els laboratoris del MNCN a València i Barcelona davant la imminent caiguda de Madrid, abans de la seva sortida a França (compartint tal experiència amb altres científics e intel·lectuals espanyols, como els germans Machado) i el seu exili a Colòmbia i Veneçuela, degut al seu notable activitat política (diputat de les corts per Morella i Castelló) això li comportar dues penes de mort. Al juliol de 1939 Royo va arribar a Bogotà, gràcies al geògraf Pau Vila (resident a Colòmbia) i del, en aquells moment president liberal i afecte a la causa republicana, Eduardo Santos. Royo va entrar a formar part del recent constituït Servicio Geológico Nacional on va realitzar una labor molt important como geòleg i paleontòleg de camp, como planificador, administrador i como fundador del Museo Geológico Nacional de Colombia, potser la seva obra més important, al costat del primer Mapa Geològic d'aquest país i les seves aportacions a la bioestratigrafia del mateix. Lligat a la Universidad Nacional de Colòmbia i al Instituto Etnográfico de Bogotà, va exercir como catedràtic i se'l considera como un dels pilars en la consolidació de la geologia en l'àmbit acadèmic colombià. Al 1951 es va traslladar a Caracas, on va començar una nova labor, aquesta vegada amb característiques més acadèmiques, sense deixar de costat la seva passió per la bioestratigrafia i la museística

Nom del fons: Royo y Gómez, José